

بهینه‌سازی تشکیل کالوس و تولید افدرین در گیاه افدرا (*Ephedra major*)

مرتضی مفید بجنوردی^۱، مهناز اقدسی^{۱*}، منیژه میان‌آبادی^۱ و محبت نداف^۲

^۱ گرگان، دانشگاه گلستان، دانشکده علوم، گروه زیست‌شناسی

^۲ بجنورد، دانشگاه پیام نور بجنورد، گروه زیست‌شناسی

تاریخ دریافت: ۹۲/۱۱/۳۰ تاریخ پذیرش: ۹۳/۲/۱۲

چکیده

افدرین مهم‌ترین الکلویید گیاه افدرا (*Ephedra major*) است که در درمان بیماری آسم مورد استفاده قرار می‌گیرد. هدف از تحقیق حاضر بررسی امکان کشت بافت این گیاه به منظور تولید کالوس و افدرین است. در این تحقیق اثر غلظت‌های مختلف Kin و 2,4-D (۰، ۰/۵، ۱ و ۲ میلی‌گرم در لیتر) بر روی تولید کالوس قطعات جداگشت ساقه مورد بررسی قرار گرفته است. آزمایش در قالب طرح تصادفی انجام شد. به این منظور بذرها پس از جمع‌آوری از ارتفاعات بجنورد در گلدان‌های حاوی خاک جنگل کشت شدند. قطعات جداگشت ساقه از گیاهچه‌های ۵ ماهه جدا و پس از ضدعفونی در محیط کشت موراشیگ و اسکوگ (MS) حاوی غلظت‌های مختلف 2,4-D و Kin کشت شدند. نتایج نشان داد که قطعات جداگشت ساقه در محیط کشت حاوی ۰/۵ و ۰/۵ میلی‌گرم در لیتر 2,4-D و Kin بیشترین درصد کالوس‌زایی و آلکالوئید کل را نشان دادند. اندازه‌گیری افدرین به روش HPLC نشان داد که بیشترین میزان افدرین (۰/۰۵۳ میلی‌گرم بر گرم وزن خشک) در کالوس‌های تولیدشده در محیط کشت حاصل از تیمار ۲ و ۰/۵ میلی‌گرم در لیتر از هورمون‌های 2,4-D و Kin تولید شد. در مجموع نتایج تحقیق حاضر نشان داد که در شرایط کشت بافت می‌توان از کالوس حاصل از قطعات جداگشت افدرین تولید کرد.

واژه‌های کلیدی: آلکالوئید کل، افدرین، کالوس، 2,4-D، Kin، افدرا

* نویسنده مسئول، تلفن: ۰۱۷۳۲۳۲۲۸۱۰، پست الکترونیکی: m.aghdasi@gu.ac.ir

مقدمه

خاک است. انشعابات ساقه‌ها معمولاً دارای شاخک‌های فراوان سبز و فتوسنتزکننده هستند. ارتفاع گیاه ۲۰ تا ۱۸۰ سانتی‌متر است. برگها بسیار کوچک و در هر بند ۲ تا ۳ عدد، گاهی ۴ عدد، معمولاً تحلیل‌یافته و به صورت فلس‌های غشایی هستند (۸). افدرا به دو روش رویشی (ریزوم) و زایشی (بذر) تکثیر می‌شود (۳). این گیاه در طب سنتی چین در درمان بیماری‌هایی مانند سرماخوردگی، ورم مخاط بینی در اثر حساسیت، آسم، آنفولانزا، برونشیت، گرفتگی بینی، تب‌یونجه، آرتريت، کهیر، عدم تعریق، سردرد، صرع، شب‌ادراری، ضعف عضلات، حساسیت‌های پوستی، دردهای استخوان و مفاصل و کاهش فشارخون توصیه می‌شود (۷).

گیاه افدرا با نام علمی *Ephedramajor* متعلق به تیره ارمک یا افدراسه است. این تیره دارای یک جنس و بیش از ۵۰ گونه است (۱۷). جنس افدرا در ایران ۱۱ گونه و بیش از ۱۰ واریته دارد (۱ و ۹). گونه *Ephedra major* اغلب در کوهستان‌های مناطق ایرانی و تورانی و در ارتفاع ۱۵۰۰ تا ۳۰۰۰ متر در مناطق مازندران، جنگل گلستان، آذربایجان، اردبیل، همدان، فارس، هرمزگان، کرمان، خراسان، سمنان، تهران، ارتفاعات فیروزکوه، دماوند و چالوس رویش دارد (۴).

افدرا گیاهی درختچه‌ای، دو پایه، بندرت یک‌پایه، با شاخه‌های ایستاده، یا کم‌وبیش افتان یا خیزان بر سطح

مختلف افدرا در محیط کشت موراشیگ و اسکوگ (MS) حاوی غلظت‌های مختلف تنظیم‌کنندگان رشد گیاهی کینتین (kin)، ۲ و ۴- دی کلروفونوکسی استیک اسید (2,4-D) و نفتالن استیک اسید (NAA) نشان دادند که بیشترین میزان افدرین در سوسپانسیون سلولی حاوی 2,4D و Kin مشاهده شده است (۱۲). Parsaeimehr و همکاران نیز تولید کالوس و میزان افدرین و سودوافدرین را در شرایط کشت بافت در سه گونه *E. strobiliacea*, *E. procera* و *E. Pachyclada* مورد بررسی قرار دادند (۱۴). همچنین گزارش‌ها نشان داده که با افزودن پیش‌ماده فنیل‌آلانین به محیط کشت MS می‌توان تولید افدرین را در کالوس *E. alata* سه برابر افزایش داد (۱۳). گزارش دیگری نیز مبنی بر تولید کالوس و گیاهچه از گونه *E. gerardiana* منتشر شده است (۶ و ۸).

با توجه به اهمیت افدرین در صنایع داروسازی (۵) در این تحقیق سعی شده است تا با بهینه‌سازی شرایط کشت بافت گونه *Ephedra major* تولید این ماده با ارزش در شرایط کشت بافت برای اولین بار در ایران مورد بررسی قرار گیرد.

مواد و روشها

جمع آوری بذر و تولید گیاهچه: بذر گیاه افدرا از رویشگاه خود واقع در ۴۵ کیلومتری جنوب شرقی بجنورد به ترتیب با طول و عرض جغرافیایی $37^{\circ} 19' 44''$ و $57^{\circ} 38' 30''$ در اواخر مردادماه جمع‌آوری شد. سپس بذرها در گلدان‌های پلاستیکی حاوی خاک جنگل در عمق ۱-۲ سانتی-متری کاشته شدند. سپس گلدان‌ها در اتاق کشت با دمای 25 ± 2 درجه سانتی‌گراد و دوره نوری ۱۶ ساعت نور و ۸ ساعت تاریکی نگه‌داری شدند.

تولید کالوس: قطعات جداکشت از ساقه‌های سبز گیاهچه-های ۵ ماهه جدا و به مدت ۱ دقیقه با آب شستشو داده شده و در مرحله بعد با الکل ۷۰ درصد به مدت ۵۰ ثانیه و

مهمترین متابولیت ثانویه این گیاه افدرین نام دارد که از گروه الکلونیدها بوده و ۹۰-۳۰ درصد آلکالونید کل را تشکیل می‌دهد. گونه‌های مختلف افدرا دارای ۳/۴ - ۰/۰۱ درصد آلکالونیدهای افدرین هستند که در بخش‌های هوایی گیاه تجمع پیدا می‌کنند. میزان و نوع آلکالونیدهای افدرین بر حسب گونه، وارسته، بخش‌های مختلف گیاه، فصل برداشت و ناحیه جغرافیایی و ارتفاعی که گیاه رشد می‌کند، متفاوت است (۲ و ۷). ایزومرهای دیگری نیز از افدرین در گیاه افدرا گزارش شده‌است که می‌توان به نورافدرین، متیل‌افدرین، نورسودوافدرین، سودوافدرین و متیل‌سودوافدرین اشاره کرد. مکانیسم‌های بیوشیمیایی پیچیده‌ای که منجر به تشکیل و تجمع آلکالونیدهای افدرین در افدرا و دیگر گیاهان می‌شود تا حدود زیادی ناشناخته است. مطالعات اولیه نشان داده که این ماده از اسید آمینه فنیل‌آلانین مشتق می‌شود (۱۰ و ۱۳).

در حال حاضر سه روش مختلف برای تولید تجاری افدرین و آلکالونیدهای مربوطه وجود دارد. ۱- روش‌های سنتی که شامل استخراج افدرین از ساقه افدرا می‌باشد. ۲- سنتز شیمیایی روش دیگری در تولید این ماده است. اما این روش منجر به تولید مخلوط راسمیک آلکالونیدها می‌گردد. ۳- تولید انتخابی انانتیومر (IR, 2S)-افدرین از ترکیبی به نام فنیل‌استیل‌کربینول یا R-PAC است. امروزه تولید تجاری افدرین و سودوافدرین بر این روش نیمه‌سنتزی تکیه دارد. در این روش مخمرهای ساکارومیس سروزیه (*Saccharomyce scerevisiae*) و کاندیدا یوتیلیس (*Candida utilis*) و همچنین باکتری زیموموناس موبیلیس (*Zymomonas mobilis*) از بنزآلدئید طی فرایند تخمیر میکروبی، R-PAC تولید می‌کنند (۱۰). کشت بافت نیز روش دیگری است که امروزه برای تولید متابولیت‌های ثانویه از آن استفاده می‌شود. تاکنون گزارش‌های اندکی در مورد کشت بافت گونه‌های مختلف افدرا منتشر شده است. O'Dowd و همکاران با بررسی تولید کالوس در ۷ گونه

اسید هیدروکلریک غلیظ حل و پس از ۳۰ دقیقه صاف شد. سپس عصاره صاف شده سه بار با ۱۰ میلی لیتر کلروفرم شستشو داده شده و فاز آبی جدا شده و با سود ۰/۱ نرمال خنثی شد (pH=7). در مرحله بعد عصاره با ۵ میلی لیتر معرف بروموکروزول گرین و ۵ میلی لیتر بافر فسفات pH=4.7 مخلوط و فاز کلروفرمی زرد رنگ حاوی آلکالوئیدها در لوله آزمایش جمع‌آوری و حجم آن با کلروفرم به ۱۰ میلی لیتر رسانده شد. مقدار جذب عصاره در طول موج ۴۷۰nm نانومتر خوانده شده و با استفاده از منحنی استاندارد میزان آلکالوئید کل عصاره‌ها تعیین گردید. برای رسم منحنی استاندارد، ۱ میلی گرم افرین خالص در ۱۰ میلی لیتر آب مقطر حل شد. منحنی استاندارد براساس مقادیر مختلف افرین رسم شد.

سنجش افرین به روش HPLC: عصاره‌گیری: یک گرم از نمونه گیاهی با ۱۰ میلی لیتر متانول ۵۰ درصد به مدت ۲۰ دقیقه توسط شیکر و در دمای اتاق عصاره‌گیری و بعد در ۱۵۰۰ دور برای ۵ دقیقه سانتریفوژ شد. روش استخراج سه مرتبه تکرار و در نهایت حجم عصاره‌ها با متانول ۵۰ درصد به ۵۰ میلی لیتر رسانده شد. عصاره‌ها با فیلتر ۰/۴۵ میکرون فیلتر و به دستگاه HPLC تزریق شدند.

به منظور سنجش افرین از دستگاه HPLC با آشکارساز UV/VIS، پمپ L-Merck Hitachi 7100 با نرم‌افزار EZ chrome (Hitachi- Japon) به روش ایزوکراتیک استفاده شد (۱۶). فاز متحرک شامل محلول ۰/۱٪ اسید فسفریک، محلول ۲۵ میلی مولار سدیم دودسیل سولفات (SDS) و استونیتریل ۴۰۷/۷٪ بود. فاز تهیه شده به مدت ۱۵ دقیقه در دستگاه اولتراسونیک در دمای ۲۰ درجه سانتی‌گراد قرار داده شد تا حباب‌های هوا از آن خارج شود. سپس فاز تهیه شده در دستگاه فیلتراسیون (Altech-Germany) با فیلتر ۰/۴۵ میکرون صاف شد. مقدار جریان ۰/۸ میلی لیتر سی بر دقیقه و طول موج ۲۱۰nm بود. مدت زمان خروج نمونه‌ها از ستون ۴۵ دقیقه بود. به منظور رسم منحنی

آب‌زاول ۲۰ درصد به مدت ۵ دقیقه ضد عفونی شدند. سپس قطعات جداگشت ۵ بار با آب مقطر استریل در زیر هود لامینار شستشو شده و در محیط‌کشت موراشیگ و اسکوگ یا MS (۱۲) حاوی ویتامین تیامین کلراید، اسید-نیکوتینیک، پیروودوکسین کلراید و میواینوزیتول، غلظت‌های مختلف 2-4-D و Kin، ساکارز (۳٪) و آگار (۱٪) با pH=5.8 کشت شدند. شرایط اتاق‌کشت با دمای 25 ± 2 درجه سانتی‌گراد و دوره نوری ۱۶ ساعت نور و ۸ ساعت تاریکی در نظر گرفته شد. برای هر تیمار هورمونی ۵ پتری‌دیش حاوی محیط‌کشت و در هر ظرف ۵ قطعه جداگشت قرار داده شد. عملیات واکشت هر ۲۰ روز یکبار انجام شد. بعد از ۸۰ روز کالوس‌ها برداشت شده و درصد کال‌زایی، شکل و اندازه ظاهری، وزن خشک و تر، نوپدیدی و رنگ کالوس‌ها مورد مطالعه قرار گرفتند.

شرایط کشت: آزمایش فاکتوریل در قالب طرح کاملاً تصادفی انجام شد. اثرات اصلی شامل دو نوع تیمار هورمونی (Kin و 2,4D) و چندین سطح هورمونی (۰، ۰/۵، ۱ و ۲ میلی‌گرم در لیتر) بود.

اندازه‌گیری وزن تر و خشک کالوس: برای تعیین وزن تر، کالوس‌ها با ترازو (GX-K&A-Japon) توزین شدند. برای تعیین وزن خشک، کالوس‌ها در آون در دمای ۳۷ درجه سانتی‌گراد به مدت ۳ روز خشک شده و با ترازو توزین شدند.

عصاره‌گیری: در این روش ۱ گرم کالوس با ۱۰ میلی لیتر متانول ۵۰ درصد به مدت ۲۰ دقیقه شیکر و در دمای اتاق عصاره‌گیری و بعد در ۱۵۰۰ دور به مدت ۵ دقیقه سانتریفوژ شد. روش استخراج سه مرتبه تکرار و در نهایت حجم عصاره‌ها با متانول ۵۰ درصد به ۵۰ میلی لیتر رسید. سپس عصاره‌ها با فیلتر (۰/۴۵ میکرون) صاف شدند.

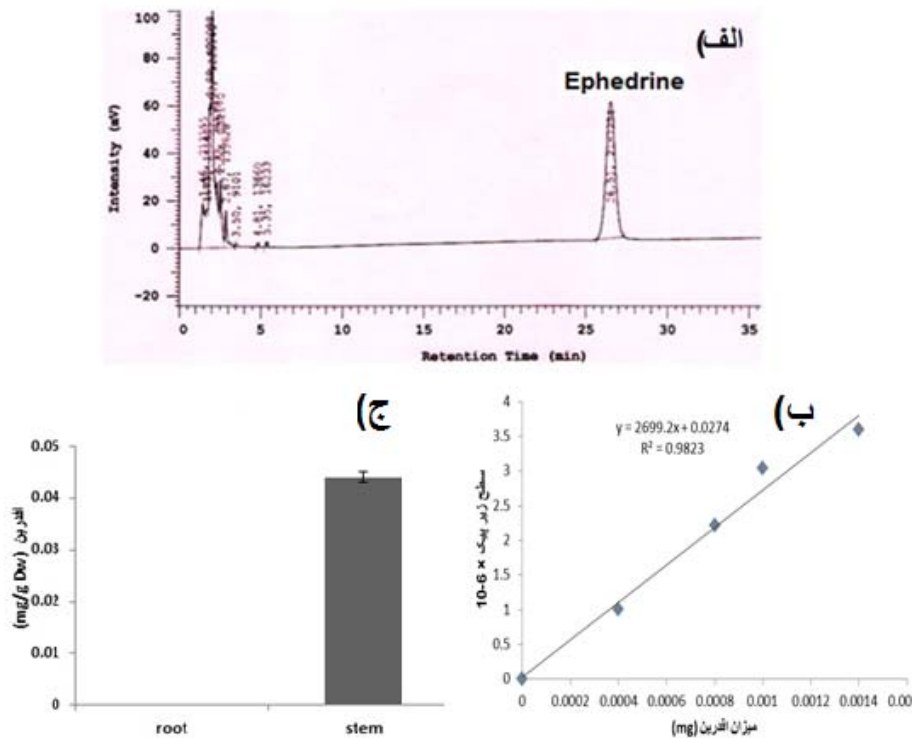
سنجش آلکالوئید کل: سنجش آلکالوئید کل به روش اسپکتروفوتومتری انجام شد (۱۵). در این روش ۵/۵ میلی لیتر از عصاره متانولی بدست آمده در ۱ میلی لیتر

سنجش میزان افرین در اندام‌های ساقه و ریشه گیاهچه‌های افره: اندازه‌گیری افرین با استفاده از روش HPLC نشان داد که در اندام ریشه افرین وجود نداشته و تنها در اندام ساقه افرین وجود داشت. نتایج حاصل نشان داد که میزان افرین در ساقه ۰/۰۴ میلی‌گرم بر گرم وزن خشک است (شکل ۱). بنابراین با توجه به عدم وجود افرین در اندام ریشه، تنها از قطعات جداگشت ساقه برای تولید کالوس در مرحله بعد استفاده شد.

استاندارد، محلول‌هایی با غلظت‌های ۰، ۰/۰۰۰۴، ۰/۰۰۰۸، ۰/۰۰۱ و ۰/۰۰۱۴ میلی‌لیتر از افرین (Sterop- USA) تهیه و به دستگاه HPLC تزریق شد. منحنی استاندارد براساس مقادیر مختلف افرین رسم گردید.

تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده توسط نرم‌افزار SPSS انجام شد. از آزمون دانکن برای مشخص نمودن اختلاف معنی‌دار بین نتایج استفاده شد. رسم نمودارها و جدول‌ها توسط نرم‌افزار اکسل انجام گردید.

نتایج

شکل ۱- الف) کروماتوگرام عصاره متانولی گیاه افره (*Ephedra major*)، ب) منحنی استاندارد افرین و ج) میزان افرین در ساقه و ریشه گیاهچه افره

تا نارنجی و قهوه‌ای متفاوت بوده است. شکل کالوس‌های تولید شده نیز در برخی تیمارها نرم و در برخی دیگر سفت بوده است (شکل ۲). بیشترین درصد کالوس‌زایی (۹۹/۶٪) در تیمار ۰/۵ میلی‌گرم در لیتر از Kin و 2,4-D مشاهده شده است. پس از آن در تیمارهای ۲ میلی-گرم در لیتر 2,4-D و Kin نیز درصد بالایی از کالوس‌زایی

اثر غلظت‌های مختلف 2,4-D و Kin بر تولید کالوس: از ۱۴ تیمار هورمونی استفاده شده در ۱۱ تیمار حداقل در یک قطعه جداگشت کالوس‌زایی مشاهده شد و در ۳ تیمار (۰ و ۰/۵، ۰ و ۱، ۰/۵ میلی‌گرم در لیتر Kin و 2,4D) هیچ کالوسی تولید نشد. رنگ کالوس‌های تولید شده در تیمارهای مختلف متفاوت بوده و از سبز روشن، سبز تیره

کالوس نشان داد که بین داده‌ها در سطح کمتر از یک درصد تفاوت معنی‌داری وجود داشت (جدول ۳).

در برخی از تیمارهای بکار رفته نیز باززایی ساقه مشاهده شده است. نوساقه‌های ایجاد شده ابتدا سبز رنگ بوده اما بعد از یک ماه به رنگ ارغوانی درآمده و با واکنش‌های متوالی رشد چندانی نداشتند (شکل ۴-الف و ب). بیشترین درصد باززایی نوساقه در محیط کشت حاوی ۲ و ۲ و ۰/۵ و ۰/۵ میلی‌گرم در لیتر 2,4-D و Kin مشاهده شد. در حالی که در محیط‌های کشت حاوی ۰ و ۰/۰ و ۰/۵ و ۰/۵ و ۰/۰ میلی‌گرم در لیتر 2,4-D و Kin باززایی انجام نشد. از طرفی دیگر در غلظت ۱ و ۰/۵ میلی‌گرم در لیتر 2,4-D و Kin ریشه‌زایی نیز مشاهده شد (شکل ۴-ج). همچنین در تیمار ۱ میلی‌گرم در لیتر 2,4-D ریشه به طور مستقیم از قطعه جداکشت ساقه (بدون تشکیل کالوس) ایجاد شد.

(۱۹/۴٪) مشاهده شده است. کمترین درصد کالوس‌زایی در تیمار ۲ و ۱ میلی‌گرم در لیتر 2,4-D و Kin دیده شده است (جدول ۱). نتایج حاصل از تجزیه واریانس داده‌ها نشان داد که تفاوت معنی‌داری در سطح ۱ درصد بین تیمار هورمونی و درصد کالوس‌زایی وجود دارد (جدول ۲).

نتایج نشان داد که در تیمار ۱ و ۰ و نیز ۲ و ۰/۵ میلی‌گرم در لیتر 2,4-D و Kin بیشترین میزان وزن تر کالوس‌ها دیده شد. کمترین وزن تر کالوس‌ها نیز در تیمارهای حاوی ۱ و ۰/۵ (۰/۰۷ گرم) و ۱ و ۲ (۰/۰۹ گرم) میلی‌گرم در لیتر 2,4-D و Kin تولید شده است. بیشترین وزن خشک کالوس در تیمار ۱ و ۰ و نیز ۲ و ۰/۵ میلی‌گرم در لیتر 2,4-D و Kin دیده شد (شکل ۳). نتایج حاصل از تجزیه واریانس داده‌های حاصل از سنجش وزن تر و وزن خشک

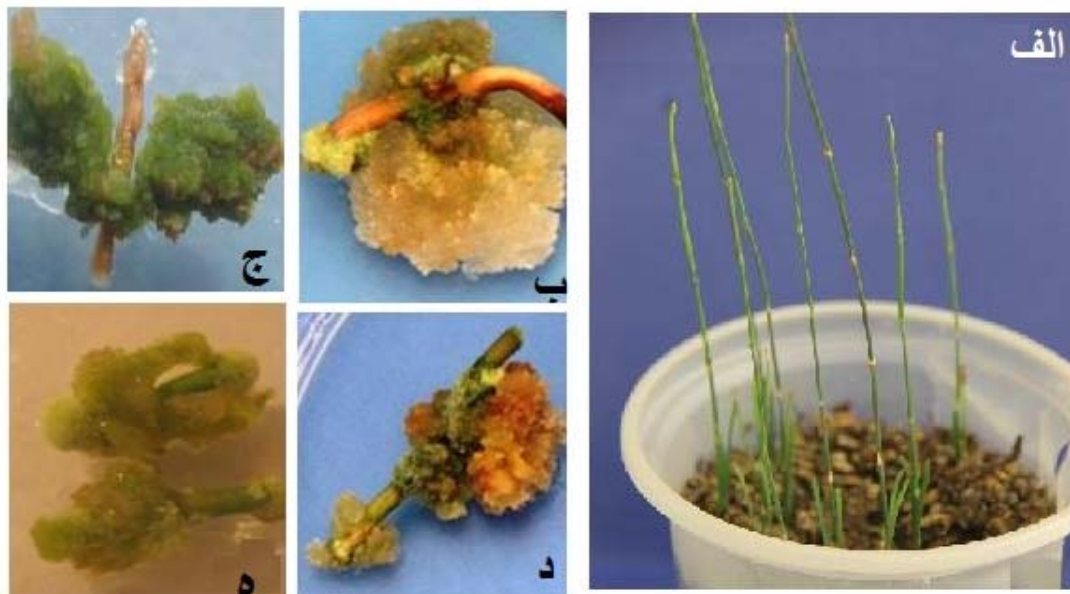
جدول ۱- اثر غلظت‌های مختلف Kin و 2,4-D بر تولید کالوس و باززایی قطعات جداکشت ساقه گیاه *Ephedra major*

درصد باززایی ساقه (%)	میانگین وزن خشک کالوس (gr)	میانگین وزن تر کالوس (gr)	کیفیت کالوس	درصد کالوس‌زایی (%)	2,4 D (mg/L)	Kin (mg/L)
۰	---	---	-----	۰	۰	۰
۰	ناچیز	ناچیز	سبز روشن	۳۲	۰/۵	۰
۲۷	۰/۰۸۶	۰/۷۴	سبز روشن یا تیره، نرم	۷۵	۱	۰
۰	۰/۰۲۵	۰/۱۲	سبز تیره، نرم	۷۶	۲	۰
۰	---	---	-----	۰	۰	۰/۵
۶۲	۰/۰۵۰	۰/۲۴	سبز روشن یا تیره، نرم	۱۰۰	۰/۵	۰/۵
۲۳	ناچیز	۰/۰۷	سبز روشن، سفت	۲۲	۱	۰/۵
۱۶	۰/۰۶۳	۰/۸۰	نارنجی، نرم	۶۴	۲	۰/۵
۸۹	---	---	-----	۰	۰/۵	۱
۳۴	۰/۰۳۴	۰/۲۲	قهوه‌ای، سفت	۶۸	۱	۱
۹	۰/۰۲۳	۰/۰۹	سبز روشن، نرم	۱۵	۲	۱
۲۶	۰/۰۲۲	۰/۲۴	سبز روشن، نرم	۲۲	۰/۵	۲
۵۹	۰/۰۲۵	۰/۰۹	سبز روشن، نرم	۸۹	۱	۲
۹۸	۰/۰۲۶	۰/۱۶	سبز روشن، نرم	۲۵	۲	۲

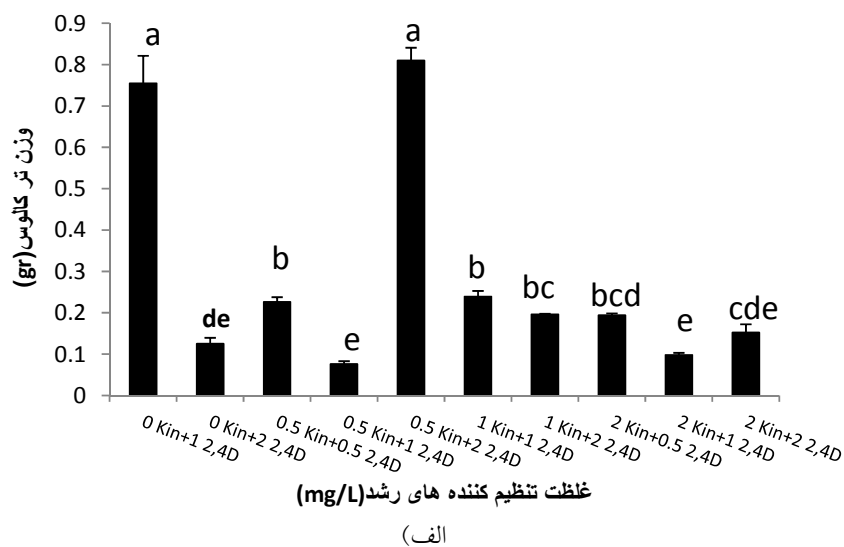
جدول ۲- تجزیه واریانس داده‌های مربوط به اثر ترکیب‌های مختلف هورمونی بر درصد کالوس‌زایی و باززایی قطعات جداگشت ساقه

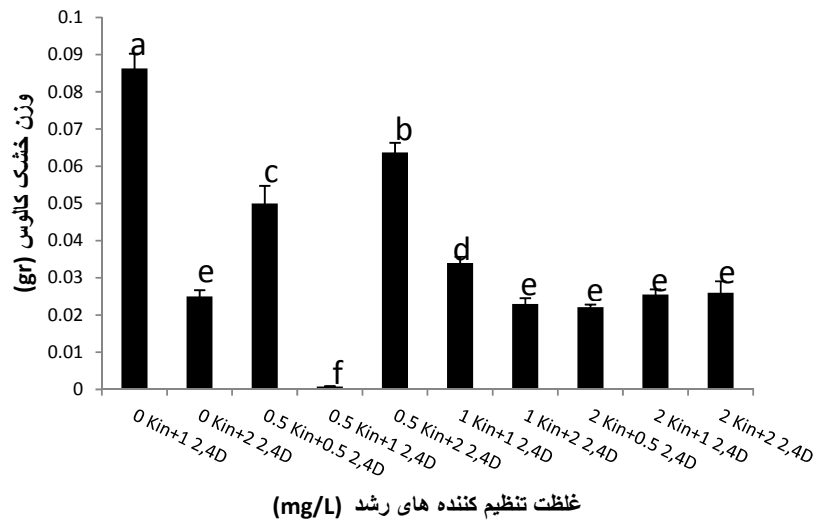
<i>Ephedra major</i>			
منبع تغییر	درجه آزادی	میانگین مربعات درصد باززایی	میانگین مربعات درصد کالوس‌زایی
ترکیب‌های مختلف هورمونی	۱۳	۵۴۷۴/۳۰۳**	۶۱۵۵/۸۷۴**
خطا	۵۶	۳۷/۴	۱۸/۱۳۰

** تفاوت معنی‌دار در سطح کمتر از ۱ درصد

شکل ۲- الف) گیاهچه پنج ماهه افدرا، کالوس‌زایی قطعات جداگشت ساقه گیاه افدرا در محیط کشت پایه MS ب) ۲ و ۰/۵ میلی‌گرم در لیتر 2,4-D و Kin، ج) ۰/۵ و ۲ میلی‌گرم در لیتر 2,4-D و Kin، د) ۱ و ۱ میلی‌گرم در لیتر 2,4-D و Kin و ه) ۱ میلی‌گرم در لیتر 2,4-D

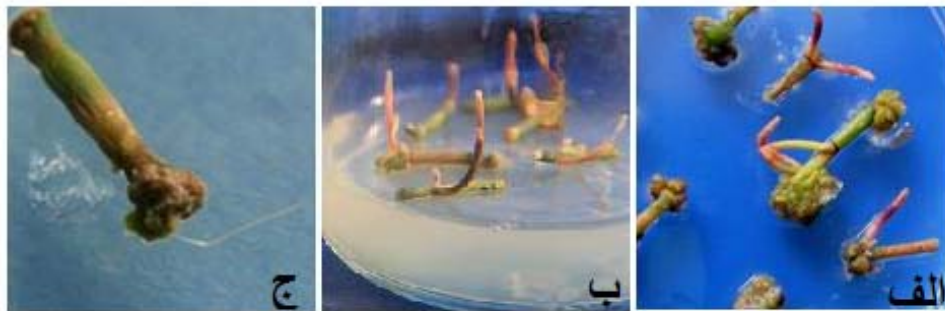
(ب)

شکل ۳- اثر غلظت‌های مختلف 2,4-D و Kin بر الف) وزن تر و ب) وزن خشک کالوس هر ستون نشان‌دهنده میانگین داده‌ها ± انحراف معیار است. ستون‌های دارای حداقل یک حرف مشترک در سطح اطمینان ۵ درصد اختلاف معنی‌داری ندارند.

جدول ۳- تجزیه واریانس داده‌های مربوط به اثر تیمار هورمونی بر وزن تر و وزن خشک کالوس حاصل از قطعات جدا کشت *Ephedra major*

منبع تغییر	درجه آزادی	میانگین مربعات وزن تر کالوس	میانگین مربعات وزن خشک کالوس
ترکیب‌های مختلف هورمونی	۹	۰/۷۱۱**	۰/۰۰۶**
خطا	۹۰	۰/۰۰۶	۰/۰۰۰

** معنی‌دار در سطح کمتر از ۱ درصد

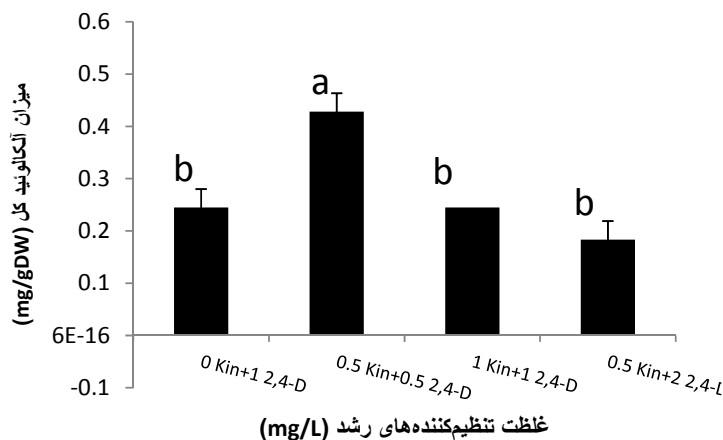
شکل ۴- باززایی در قطعات جدا کشت ساقه. (الف): ساقه‌زایی در کالوس‌های رشد کرده در محیط کشت MS حاوی ۱ و ۲ میلی‌گرم در لیتر 2,4-D و Kin. (ب) ساقه‌زایی در کالوس‌های رشد کرده در محیط کشت MS حاوی ۲ میلی‌گرم در لیتر 2,4-D و Kin. (ج) ریشه‌زایی در کالوس‌های رشد کرده در محیط کشت MS حاوی ۱ و ۰/۵ میلی‌گرم در لیتر 2,4-D و Kin

خشک) در تیمار ۰/۵ میلی‌گرم در لیتر از هر یک از هورمون‌های 2,4-D و Kin دیده شده است (شکل ۵- الف). بیشترین میزان افدرین (۰/۰۵۳ میلی‌گرم بر گرم وزن خشک) نیز در کالوس‌های حاصل از تیمار ۲ و ۰/۵ میلی-

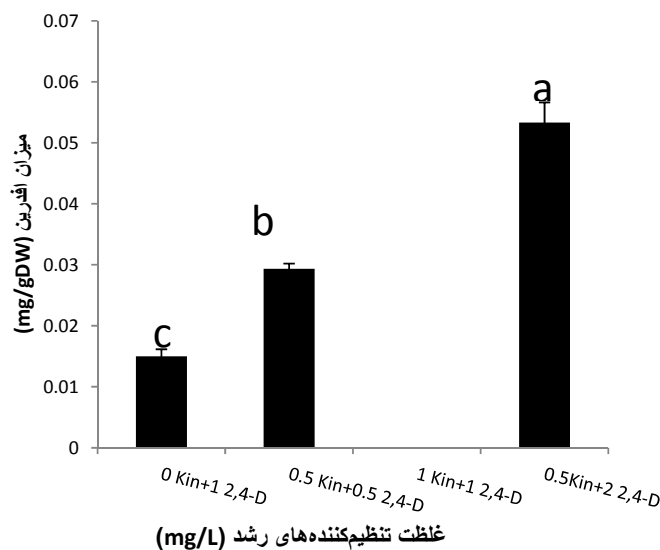
سنجش آلکالوئید کل و افدرین در کالوس‌های تولید شده: سنجش میزان الکلویید کل و افدرین تنها در کالوس‌هایی که بیشترین میزان وزن خشک را داشتند، انجام شد. بیشترین میزان آلکالوئید کل (۰/۴۲ میلی‌گرم بر گرم وزن

آکالوئید کل کالوس در این چهار تیمار نشان داد که بین داده‌ها در سطح کمتر از یک درصد تفاوت معنی‌داری وجود دارد (جدول ۴).

گرم در لیتر از هورمون‌های 2,4-D و Kin تولید شد (شکل ۵-ب). در تیمار ۱ میلی‌گرم در لیتر از هورمون‌های 2,4-D و Kin میزان افدرین کالوس‌ها بسیار ناچیز بوده است. تجزیه واریانس داده‌های حاصل از سنجش افدرین و

(الف)

(ب)

شکل ۵- میزان آکالوئید کل (الف) و افدرین (ب) در کالوس‌های حاصل از کشت قطعه جدا ساقه در محیط کشت MS حاوی غلظت‌های مختلف Kin و 2,4-D

جدول ۴- تجزیه واریانس داده‌های میزان آکالوئید کل و افدرین در نمونه‌های کالوس حاصل از قطعه جدا کشت ساقه *Ephedra major*

منبع تغییر	درجه آزادی	میانگین مربعات میزان آکالوئید کل	میانگین مربعات میزان افدرین
تیمار هورمونی	۳	۰/۰۳۴*	۰/۰۰۲*
خطا	۱۱	۰/۰۰۳	۰/۰۰۰

*: معنی‌دار در سطح کمتر از ۱ درصد

بحث

از ۱۴ تیمار هورمونی استفاده شده در ۱۱ تیمار هورمونی حداقل در یک نوع قطعه جداکشت کالوس‌زایی مشاهده شد. بررسی صفات ظاهری کالوس‌های تولیدشده نشان داد که رنگ کالوس با توجه به غلظت هورمونی مورد استفاده نارنجی، نارنجی مایل به سبز، نارنجی مایل به کرم، سبز روشن و سبز تیره است. داده‌های حاصل از جدول تجزیه واریانس نشان داد که اثر غلظت‌های مختلف 2,4-D و Kin بر کالوس‌زایی قطعات جداکشت در سطح کمتر از ۱ درصد معنی‌دار است. در حالی‌که در تیمار شاهد، کالوس‌زایی مشاهده نشد. این نتیجه نیاز قطعات جداکشت به هورمون آگروژن برای تولید کالوس را نشان می‌دهد. ترکیب هورمونی ۰/۵ میلی‌گرم در لیتر از هورمون‌های 2,4-D و Kin با بیشترین درصد کالوس‌زایی (۹۹/۶٪) بهترین ترکیب برای کالوس‌زایی شناخته شد. این نتیجه با گزارش‌های منتشر شده در مورد سایر گونه‌ها متفاوت است. به عنوان مثال نشان داده شده که بیشترین درصد کالوس‌زایی (۱۰۰٪) در گونه *Ephedra alata* در غلظت ۱ میلی‌گرم در لیتر 2,4-D و Kin دیده می‌شود (۱۱).

نتایج مربوط به بررسی کالوس‌زایی ۷ گونه افدران نشان داده است که در غلظت‌های مختلف 2,4-D و Kin کالوس‌های تولید شده سبز روشن بوده و ساختاری نرم دارند (۱۲). اما در این پژوهش رنگ کالوس‌ها در تیمارهای مختلف از نارنجی تا قهوه‌ای متفاوت بوده و نیز در برخی موارد کالوس‌ها ساختاری نرم و در برخی دیگر فشرده و سفت دارند. نکته قابل ذکر آن است که در بیشتر تیمارها کالوس‌ها در ابتدا به رنگ سبز روشن بوده و با گذشت زمان و واکنش‌های متوالی کالوس‌ها به رنگ نارنجی و قهوه‌ای درآمدند.

بررسی میزان افدرین در کالوس‌ها نشان داد که تیمار حاوی ۲ و ۰/۵ میلی‌گرم در لیتر Kin و 2,4-D دارای بیشترین میزان افدرین است که نسبت به میزان افدرین در

گیاه مادر افزایش نشان می‌دهد. در حالی‌که بررسی‌های انجام شده بر روی ۷ گونه مختلف افدران نشان داده که میزان افدرین در کالوس‌های تولیدشده در شرایط کشت-بافت کمتر از میزان افدرین در گیاه مادر است (۱۰). همچنین این محققان نشان دادند که با واکنش‌های متوالی میزان افدرین کاهش می‌یابد. بنابراین در پژوهش حاضر با توجه به زمان طولانی برداشت کالوس و واکنش‌های متعدد (۸۰ روز) ممکن است میزان افدرین کاهش یافته باشد. اما برخی گزارش‌ها نیز نشان داده‌اند که بیشترین میزان افدرین در کالوس گیاه *Ephedra alata* در محیط کشت MS حاوی ۱ میلی‌گرم در لیتر 2,4-D و Kin مشاهده شد. این محققان اشاره کرده‌اند که میزان افدرین در کالوس این گونه از افدران نسبت به گیاهان وحشی ۴/۸ برابر افزایش یافته است (۱۰). مقایسه نتایج حاضر با یافته‌های دیگر محققان نشان می‌دهد که گونه‌های مختلف افدران در شرایط کشت‌بافت پاسخ‌های متفاوتی می‌دهند. همچنین بررسی کالوس‌زایی *Ephedra procera* در غلظت‌های مختلف Kin و NAA نشان داده که استفاده از غلظت ۲ و ۱ میلی‌گرم در لیتر NAA و Kin سبب تحریک ریشه‌زایی در ۱۸ درصد قطعات جداکشت می‌شود و نکته قابل توجه در این تحقیق آن بود که میزان افدرین در کالوس‌های ریشه‌دار شده نسبت به کالوس‌های فاقد ریشه افزایش قابل توجهی نشان داد (۱۴). از طرفی دیگر نتایج حاضر نشان داد که بیشترین میزان افدرین در کالوس‌های نارنجی رنگ در تیمار ۲ و ۰/۵ میلی‌گرم در لیتر 2,4-D و Kin مشاهده می‌شود. رنگ سبز روشن کمترین میزان افدرین را در خود داشته و در کالوس‌های قهوه‌ای با ساختار شکننده نیز میزان افدرین بسیار اندک بود. این امر نشان‌دهنده آن است که میزان رشد و سازمان‌بندی سلول‌ها در شرایط کشت‌بافت می‌تواند تولید متابولیت‌های ثانویه را تحت تأثیر قرار دهد (۱۲).

نتیجه‌گیری

سپاسگزاری

نویسندگان مقاله از حوزه معاونت پژوهشی دانشگاه گلستان به دلیل حمایت مالی انجام این طرح نهایت تشکر و قدردانی را دارند.

نتایج تحقیق حاضر نشان داده که محیط کشت MS به همراه تیمارهای مناسب هورمون‌های 2,4-D و Kin شرایط مناسبی برای تحریک کالوس‌زایی از قطعات جدا کشت ساقه گیاه افدرا است. همچنین این نتایج نشان داده که امکان تولید این ماده با ارزش دارویی در شرایط کشت بافت وجود داشته اما مطالعات بیشتری باید در این خصوص انجام شود.

منابع

- ۱- ارزانی، ح.، مظفری، م.، مقدم، م.ر.، دادخواه، م. ۱۳۷۹. بررسی بوم‌شناختی گونه‌های *Ephedra spp* در منطقه بیارجمند شاهرود. مجله منابع طبیعی ایران. جلد ۵۳، شماره ۲. ۱۱۱-۹۹.
- ۲- اسدی، م. ۱۳۷۶، فلور ایران، شماره ۲۲: تیره ارمک. مؤسسه تحقیقات جنگل‌ها و مراتع.
- ۳- باهر، ز.، احمدی، ل.، باباخانلو، پ. ۱۳۷۹. بررسی مقایسه‌ای مقادیر آلکالوئیدهای افدرین و پزدوافدرین در گونه‌های افدرای ایران. تحقیقات گیاهان دارویی و معطر ایران. (۶): ۶۵-۴۸.
- ۴- قهرمان، ۱۳۷۳. کورموفیت‌های ایران (سیستماتیک گیاهی)، جلد اول مرکز نشر دانشگاهی تهران.
- 5- Abourashed, E.A., Abir, T., El-Alfy, A.T., Khan, I.A., Walker, L. 2003. Ephedra in Perspective – a Current Review. *Phytotherapy Research*. 17: 703-712.
- 6- Dhiman, M., Sharma, V. 2010. Regeneration of Plants from Somatic Embryos Derived from Stem Culture in *Ephedra foliata*. *Plant Tissue Cult. & Biotech*. Dhaka, Bangladesh. pp. 19-25.
- 7- Fukushima, K. 2004. Bioactivity of Ephedra: integrating cytotoxicity assessment with real-time biosensing. The Faculty of the Graduate School of the University of Maryland, College Park, in partial fulfillment of the requirements for the degree of Master of Science.
- 8- Garla, M., Pratush, A., Kumar, S., Singh, S., Shivani, S. 2011. *In-vitro* callus induction and shoot regeneration in *Ephedra* – A medicinal Plant. *Annals of Biological Research*. 2 (6): 645-651.
- 9- Hagel, J.M., Krizevski, R., Marsolais, F., Lewinsohn, E., Facchini, P.J. 2012. Biosynthesis of amphetamine analogs in plants. *Trends in Plant Science*. 17: 404-412.
- 10- Hejazi, G.A.E., El-lamey, T.M. 2011. Callus induction and extraction of ephedrine from *Ephedra alata* Decne. *Culture. American-Eurassian Journal Agriculture and Invironmental Science*. 11: 19-25.
- 11- O'Dowd, N.A., Mccauley, P G., David, H.S., Richardson & Graham, Wilson. 1993 Callus production, suspension culture and in vitro alkaloid yields of *Ephedra*. *Plant Cell, Tissue and Organ Culture*. 34: 149-155.
- 12- Murashige, T., Skoog, F. 1962. A revised medium for rapid growth and bioassays with tobacco tissue cultures. *Physiologia Plantarum*. 15: 473-497.
- 13- Okada, T., Mikage, M., Sekita, S. 2008. Molecular characterization of the phenylalanine ammonia lyase from *Ephedra sinica*. *Biological & Pharmaceutical Bulletin*. 31: 2194-2199.
- 14- Parsaeimehr, A., Sargsyan, E., Javidnia, K. 2010. A Comparative Study of the Antibacterial, Antifungal and Antioxidant Activity and Total Content of Phenolic Compounds of Cell Cultures and Wild Plants of Three Endemic Species of *Ephedra*. *Molecules*. 15, 1668-1678.
- 15- Shamsa, F., Monsef, H., Ghamooshi, R., Verdian-rizi, M. 2008. Spectrophotometric determination of total alkaloids in some Iranian medicinal plants. *The Thai Journal of Pharmaceutical Sciences*. 32: 17-20.
- 16- Sheu, S.J., Huang, M.H. 2001. Determination of Ephedra alkaloids by high performance liquid chromatography. *Chromatographia*. 54: 117-119.
- 17- Yang, Y., Geng, B.Y., Dilcher, D.L., Chen, Z.D., Lott, T.A. 2005. Morphology and affinities of an Early Cretaceous *Ephedra* (Ephedraceae) from china. *American Journal of Botany*. 92(2): 231-241.

Optimization of callus induction and ephedrine production in *Ephedra major*

MofidBojnordi M.¹, Aghdasi M.¹, Mianabadi M.¹ and Nadaf M.²

¹ Biology Dept., Faculty of Science, Golestan University, Gorgan, I.R. of Iran

² Biology Dept., Bojnourd Payame Noor University, Bojnourd, I.R. of Iran

Abstract

Ephedrin is the most important alkaloid in *Ephedra* which used as anti-asthmatic medicine. The aim of current study was optimization of callus induction for ephedrine production in tissue culture condition. In the current work the effect of different concentration of 2,4-D and Kin (0, 0.5, 1 and 2 mg/l) was investigated on callus induction of stem explants. The experiment was performed in complete randomized test. For this purpose, seeds were collected from Bojnourd elevations and then planted in forest soil. After 5 months, stem explants were transferred to MS medium supplemented with 2,4-D and Kin. The results showed that the highest percentage of callus formation and total alkaloid amount were observed at 0.5 and 0.5 mg/L 2,4-D and Kin. Meanwhile, Ephedrine measurement by HPLC methods showed that the highest amount of ephedrine (0.053 mg/g Dry weight) was observed in callus which induced in MS medium supplemented with 2 and 0.5 mg/l of 2,4-D and Kin. In conclusion, the current result showed that the callus which is produced by the explant can be used to make ephedrine in tissue culture condition.

Key words: Total Alkaloids, Callus, Ephedrine, 2,4-D, Kinetin, *Ephedra major*.